СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 11. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 16. січня, 1928. VOL. XXXVI. No. 11. Jersey City, N. J., Monday, January 16, 1928. THREE CENTS.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ПЕРЕДБАЧУЮТЬ ОПОЗИЦІЮ НА КОНГРЕСІ

ЗБИРАЄТЬСЯ БУРЯ ПРОТИ „АМЕРИКАНСЬКОГО ІМПЕРІЯЛІЗМУ".

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Президент Кулідж виїхав звідси нині сполудня на пан-американський конгрес, що має початися на слідуючий понеділок у Гавані, на Кубі. З ним виїхала дружина з 85 людий. Їх прощала велика товпа народа.

Тимчасом з Гавани приходять вістки, що там збирається деяка буря проти Злучених Держав. Між делегатами ріжних країв латинської Америки є люди, що думають протестувати проти ріжних проявів американської політики, яку вони вважають імперіялістичною. Американські прихильники стараються загладити сю бурю та не допустити до якогось скандалу на самому конгресі.

З другої сторони виступають люди, які хотілиби збудувати мур проти американського імперіялізму, приміром, у формі якоїсь всеамериканської ліги.

ВИНАХІД ЛУЧИТЬ ПЕРЕСИЛАННЄ ГОЛОСУ З ПЕРЕСИЛАННЄМ ОБРАЗКІВ.

ПРОБИ З ВИНАХОДОМ УДАЧНІ.

СКЕНЕКТЕДІ, Ню Йорк, 13. січня. — Інжинери відомої електричної компанії Де Дженерел Електрик Ко. перевели нині проби з незвичайно важним винаходом, який певно буде мати в будучности велике значіннє. Є се сполученнє приладу до пересилання голосу, себто телефона, з приладом до пересилання рухомих образків.

Ціль сього винаходу переносити образок особи, вживаючої телефон.

Підчас проби інжинери підприємства телефонували до трох домів у сьому місті. За кождим разом присутні в лябораторії люди бачили виразно рухаючийся образок людини, розмовляючої на другім кінці телефону.

Винахід буде готовий для публичного вжитку за 5 літ.

ПРОГИБІЦІЙНІ АГЕНТИ ПЕРЕПАДАЮТЬ ПРИ ІСПИТАХ.

НА 2,000 АГЕНТІВ ПІВТОРА ТИСЯЧКИ НЕ МОГЛО ПЕРЕЙТИ ІСПИТІВ.

ВАШИНГТОН, 13. січня. — Прогибіційний уряд станув тепер перед поважною проблемою, бо коли почав переводити іспити своїх агентів, то з них 75 процентів не вспіло здати іспитів. На 2,000 іспитованих агентів 1,500 впало при іспитах.

Уряд бачить, що з такими людьми він не може виконувати прогибіційного закона.

НЕБУВАЛЕ НАДАННЄ ГОРОЖАНЬСТВА.

СУДДЯ НАДАЄ ПАПЕРИ В ШПИТАЛІ СМЕРТЕЛЬНО ХОРОМУ.

БОСТОН, Месечузетс, 13. січня. — До місцевого федерального суду наспіла сими днями небувала просьба. Фердінандо Гуліельмі, італійський імігрант, який в 1922 році вибрав перші папери та подався вже о другі папери, занедужав смертельно. Імігрант побоюєся, що на случай його смерти його дочка, яка ще находиться в Італії, не зможе приїхати до Америки, та просив суддю, щоби він відбув засіданнє в справі надання горожаньства в шпиталі.

Суддя вволив волю імігранта, покористовуючися при тому правом суддї відбувати судові засідання, де він уважає за відповідне. Проти сього рішення суддї протестував екзамінатор кандидатів до горожанських паперів.

СКЛАДАЮТЬ ВИНУ ЗА ВИПАДОК НА СУБМАРИНУ.

БОСТОН, 13. січня. — Перед судом, що веде слідство в справі затоплення субмарини „Ес-фор", стануло 4 ветеранів служби на підводних лодках та заявило одноголосно, що субмарина при добрій волі могла ще завернути з дороги та запобігти випадкови. Зате свідки з Полдинга говорили, що Полдинг зі своєї сторони не міг запобігти випадкови.

ПОВІШЕННЯ ВБИЙНИКА 22 ЖІНОК.

ИРЛА НЕЛСОНА, ЧОЛОВІКА-ГОРИЛЯ, ПОВІШЕНО НА ПОДВІРЮ ВІННІПЕГСЬКОЇ ВЯЗНИЦІ.

ВІННІПЕГ, Ман., 13. січня. — Повішено тут, на вязничнім подвірю, Ирла Нелсона, званого чоловіком-горилем. Звісний він був як „душитель жінок". Задушивши около 20 жінок у Злучених Державах, прибув він у червні м. р. до Вінніпегу й тут задушив Емілію Петерсон, молоду жінку, матір двох малих хлопчиків, а також 14-літну ученицю Льолю Кавен. Нелсон боронився тим, що він несповна розуму. На кілька тижнів перед смертю перейшов він на римо-католицьку віру, подібно як се зробила страчена недавно Рут Снайдер.

ПЯТНАЙЦЯТЬЛІТНИЙ ХЛОПЕЦЬ ОБЖАЛОВАНИЙ ЗА ВБИЙСТВО.

УБИВ ВЛАСНУ МАТІР, ЩО ЗГАНЬБИЛА ЙОГО ЗА НЕВЧАЩАННЯ ДО ШКОЛИ.

СТ. КЛЕЙРСВИЛ, Огайо, 13. січня. — Арештовано тут і обжаловано за вбийство 15-літного Енді Дайкен. Обжалований убив свою матір, яка його зганьбила за те, що не учащав правильно до школи.

Коляда „Рідній Школі"

ВІД ЛІТ ХОДИМО НА РІЗДВО З КОЛЯДОЮ НА „РІДНУ ШКОЛУ" В СТАРІМ КРАЮ. ПІДЕМО И СЬОГО РОКУ. І СЬОГО РОКУ НЕ БУДЕ МІЖ НАМИ НІ ОДНОЇ ГРОМАДИ, КОТРАБ НЕ ЗОРГАНІЗУВАЛА У СЕБЕ ТАКОЇ КОЛЯДИ. І СЬОГО РОКУ НЕ БУДЕ МІЖ НАМИ НІ ОДНОГО СВІДОМОГО УКРАЇНЦЯ, КОТРИЙ ВІДКАЗАВСЯ БИ ВІД ЖЕРТВИ НА ПОШИРЕННЯ ПРОСВІТИ І ВИХОВАННЕ НАШОЇ МОЛОДІ В ДЕРЖАВНО-САМОСТІЙНИЦЬКІМ ДУСІ.

КОЛЯДУ НАЛЕЖИТЬ ПЕРЕВЕСТИ В КОЖДІЙ ГРОМАДІ, А ЗІБРАНІ ЖЕРТВИ НАЙКРАЩЕ СЛАТИ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ:

Obyednanye, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

ЖІНКА ПОЕТКА СТРАТИЛА ЖИТТЯ В ЧАСІ КУПЕЛІ.

КОНІ АЙЛЕНД, Н. Й., 12. січня. — У Коні Айленд найдено тіло втопленої поетки Маргарити Вилкинсон, жени Джеймса Вилкинсона, принципала Рузвелт школи. Згадана жінка, з поради лікаря, купалася від трох тижнів щоденно в морській воді в Коні Айленд. Розбиралася вона звичайно у своєї знакомої Естери Силвермен і у купелевім костюмі ішла на беріг моря. Коли вона послідної середи за довго не вертала з купелі, затревожена пані Силвермен прикликала свою сусідку паню Бреслер і обі пішли на беріг моря глядіти за панею Вилкинсон. Небаром побачили вони її бездушне тіло, плаваюче по воді, недалеко берега.

Прикликана поліція витягнула тіло втопленої жінки з води й разом з лікарем, при помочі пульмотора, старалася привернути її до життя, одначе безуспішно. М. Вилкинсон звісна була як поетка. Вона видала один том своїх поезій під наголовком „Блюстон". У тім томі містилася також поезія, за яку одержала вона нагороду.

ЗАЛІЗНИЦЯ ЧЕРЕЗ ПУСТИНЮ САГАРУ.

ПАРИЖ. — Французьке правительство згодилося на будову залізниці через пустиню Сагару. На землеміринї роботи має ухвалити французький парлямент кредити у висоті $491,250.

Залізничий шлях, як думають, буде іти через Коломбо Бекар, Марокко, Тимбукту і Горішній Сенегаль.

Будову й експльоатацію сеї залізниці віддасться в руки приватного підприємства.

70 ОСІБ ЗГИНУЛО В ЧАСІ СНІЖНОЇ ЗАВІ В ТУРКЕСТАНІ.

АЛЬМААТА, Туркестан, 12. січня. — Совітська пресова агенція Тасс доносить, що в степах, в детісуїській окрузі згинуло 70 осіб в часі сніжної завії.

НОВИЙ РОМАН В. ВИННИЧЕНКА.

В. Винниченко, що живе тепер у Парижі, написав і готує до друку новий роман „Поклади золота" з життя української еміграції. Останній роман Винниченка, фантастична повість „Сонячна машина", вийшов саме накладом Державного Видавництва в Харкові.

БАНДИТИ ЗАМКНУЛИ ОБРАБОВАНОГО В ХОЛОДНИКУ.

НЮ ЙОРК, Н. Й., 12 січня. — Авраама Познера, властителя склепу з делікатесами при Брук улиці, у Бронксі, напало двох бандитів. Вони зрабували йому з кишень 60 долярів і замкнули його до холодника. Опісля зрабували ще 50 долярів з підручної каси й щезли. Покупець, що 15 мінут опісля прийшов до склепу Познера, почувши його копання й крики в холоднику, випустив Познера з його дійсно холодної вязниці.

Опісля ті самі бандити напали на склеп з меблями Сильвера при Іст Фордем улиці та обрабували властителя з усеї готівки і забрали йому годинник.

Ще безличнішими показалися ті бандити, що напали на „Ір Равнд Сошел Клоб" при 40 улиці. Було їх трох й всі зооружені були в револьвери. Приказали вони усім пятнайцятьом присутним членам клюбу станути рядом під стіною. Один з бандитів станув на сторожі, підчас коли два другі перешукували кишені клюбовців і забрали в них усю готівку й біжутерію. Опісля приказали всім членам клюбу заховуватися спокійно й забралися з клюбу. Заки перестрашені клюбовці відважилися рушитись з місця й повідомити про всьо поліцію, по бандитах і слід застиг.

ЙОФФЕ ЗАПОВІДАВ ПОБІДУ ТРОЦЬКОГО.

МОСКВА, 12. січня. — У своїм передсмертнім листі, писанім на кілька годин перед смертю до Л. Троцького, заповідав Йоффе, один з визначних комуністів, що Троцький і опозиція затріюмфують та обіймуть владу у свої руки. Він писав Троцькому також, що слушність по його стороні, та що Ленін казав завсіди, що по стороні Троцького є слушність. Писав він ще у своїм листі, що совітська влада відмовилася дати йому більше як $1000 на лічення, а се не вистарчалоби на шістьмісячний побут за границею. Також не хотіла йому совітська влада дати даром ліків з совітської аптики в Кремлі.

Рівнож висказав він сумнів, чи совітська влада дасть удержання його родині. Щодо сього послідного твердження, то Йоффе помилився. Совітська влада визначила, як доносьою англійські часописи, по 150 рублів місячно перший жінці Йоффе, його хорій доньці й малолітному синови.

„ПОЛЬЩІ НЕ ВІЛЬНО ЗБІЛЬШИТИ СВОЄЇ АРМІЇ".

ВАРШАВА, 12. січня. — „Польща не може побільшити своєї армії", такий приказ видав американський контрольор польських фінансів Чарлз Дуї. Сталося се при нагоді, коли він повідомив польського міністра фінансів, що американську пожичку можна ужити лише до продуктивних цілей.

АРЕШТОВАННЯ ФРАНЦУСЬКИХ КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ.

ПАРИЖ, 12. січня. — Французький парлямент ухвалив більшостю 310 проти 227 голосів внесок правительства, на підставі якого здіймається посольську незайманість з комуністичних послів, засуджених на вязницю. Сейчас по ухваленню сього внеску арештовано двох комуністичних послів, як виходили з парляменту й відведено їх до вязниці.

Комуністичний посол Кашен виголосив перед своїм арештуванням промову в парляменті, в якій заявив, що він буде повинуватися радше законам своєї партії, як законам державним, яких він не признає й з якими не годиться.

ОРГАН ВШЕХПОЛЯКІВ „СЛОВО ПОЛЬСЬКЕ" ПЕРЕХОДИТЬ У РУКИ КОНСЕРВАТИСТІВ.

ЛЬВІВ. — Від хвилі запанування в Польщі пілсудчиків пішло вшехполякам як „з Петрового дня". Найлучшим сього доказом є чутки в варшавських політично-денникарських кругах про продаж органу львівських вшехполяків у консервативні руки. Один з поважних акціонерів „Слова Польського" б. міністер і посол Кухарскі, вицофуючися з політичного життя, рішив продати свої уділи в „С. П." групі подільських консерватистів з гр. Баворовським, Голуховским і Дідушицким на чолі. Нові властителі мають переробити дотеперішний орган вшехпольської мафії на консервативний часопис в роді краківського „Часу".

ПОЧТОВІ МАРКИ В ЧЕСТЬ ІБСЕНА.

ОСЛО. — Норвежське правительство рішило видати в честь 100-літних роковин уродин Ібсена почтові марки з портретом і підписом письменника. Ібсен, як звісно, був одним з найвизначніших норвежських письменників.

ПОЛЬЩА ХВАЛИТЬСЯ ВЕЛИКИМ ДОХОДОМ „ПОЛЬСЬКОГО БАНКУ"

ДІВІДЕНДА НА 1927 РІК МАЄ ВИНОСИТИ 14 ВІДСОТКІВ.

ВАРШАВА, 13. січня. — Управа Польського Банку заявляє бундючно, що дівіденди згаданого банку виносять за 1927 рік 14 відсотків. Чистий дохід згаданого банку виносить за минулий рік 24,000,000 злотих або $2,700,000. Сей приход свого банку може завдячити Польща американському контрольорови польських фінансів Чарлзови Дуї, який дивиться добре на пальці усякого рода польським управителям банків, а навіть міністрам фінансів. Робить се контрольор Дуї тому, бо знає добре про „польську господарку" і „липкі пальці" польських директорів банків.

СОВІТСЬКА ВИСТАВКА МИСТЕЦТВ ЗНИЩЕНА СТУДЕНТАМИ.

ЗОРУЖЕНІ В ПАЛКИ НАЦІОНАЛІСТИЧНІ СТУДЕНТИ ПОРОЗБИВАЛИ І ПОНИЩИЛИ УСЬО, ЩО БУЛО НА ВИСТАВЦІ

БРУКСЕЛЯ, 13. січня. — Пятьдесять націоналістичних бельгійських студентів, зоружених в палки, прийшли на отворення совітської виставки мистецтв, яку устроено заходами „Бельгійсько-Російської Ліги Інтернаціональних Взаємин". Несподівано провідник студентської громади засвистав і на сей сигнал кинулись студенти на усі твори, головно бюсти Леніна й инших большевицьких проводирів, та порозбивали їх на дрібні куснї. Опісля подерли й понищили студенти усьо, що находилося на виставці. Деякі зі студентів держали за руки бранжерів виставки й в той спосіб не позволили їм перешкодити знищенню й розбиванню творів штуки або закликати поліційну поміч. Згаданий напад на совітську виставку устроїли студенти, що належать до „Ліги Національної Молоді".

Знищивши виставку, студенти устроїли похід вулицями Брукселі, та роздавали летючки під наголовком „Проч з Совітською Росією". В часі знищення виставки не покалічено ані не побито нікого, а поліція не старалась перешкодити демонстрації. Демонстрація була вимірена проти „брехонь, які стараються дати невірне поняття про теперішну совітську Росію".

СПІШАТЬСЯ З ВИКІНЧЕННЯМ НОВОГО НІМЕЦЬКОГО ЦЕПЕЛІНА.

ДИРИЖАБЛЬ БУДЕ СЛУЖИТИ ДО ПЕРЕВОЗУ ПАСАЖИРІВ МІЖ ЕСПАНІЄЮ И ПОЛУДНЕВОЮ АМЕРИКОЮ.

БЕРЛІН, 13. січня. — Др. Екнер, що занимається будовою німецьких Цеппелінів, заявив, що його дирижабль ЛЗ-127, призначений до перевозу пасажирів між Еспанією й Полудневою Америкою, буде готовий при кінці мая с. р.

Др. Екнер сказав теж, що він продасть „послідне крісло" в своїм домі, коли сього буде потреба до викінчення Цеппеліну. У Фрідріхсгафен провадиться тепер горячкова робота при викінченню згаданого дирижабля. Др. Екнер сподіється, що як паливо для свого бальона вдасться йому ужити газу замість газоліни. Перший перелет новим дирижаблем має відбутися в серпні.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦУСЬКОЇ РЕПУБЛИКИ ПОМИЛУВАВ ВБИЙНИЦЮ МУЖА.

ПАРАЛЕЛЬНА ПОДІЯ ЗІ СНАЙДЕР-ГРЕЙ СЛУЧАЄМ КІНЧИТЬСЯ ЗАСУДЖЕННЯМ НА ДОСМЕРТНУ ВЯЗНИЦЮ.

ПАРИЖ, 13. січня. — Паралельна подія зі Снайдер-Грей случаєм сталася недавно у Франції. Івонна Лелю разом зі своїм любовником Жакертом замордували в сні свого мужа. Обоє мали згинути на гільотині. У вязниці вродилася у Івонни Лелю дитина. З огляду проте на дитину помилував президент Франції засуджену на смерть жінку, заміняючи їй кару смерти на досмертну вязницю. Таксамо помилувано й її любовника Жакерта й переміненo йому смертну кару на досмертну вязницю, получену з тяжкою роботою.

ТРОЦЬКИЙ І ИНШІ ВИЗНАЧНІ КОМУНІСТИ ВЕДУТЬ ПЕРЕГОВОРИ ЗІ СТАЛІНОМ.

МЕНЬШЕ ВИЗНАЧНІ КОМУНІСТИ, В ЧИСЛІ 49, ПОХОВАЛИСЬ В ПІДЗЕМЕЛЛЯ И НЕ ХОЧУТЬ ІТИ НА ЗАСЛАННЯ.

МОСКВА, 13. січня. — Троцький, Радек і Раковський ведуть переговори зі Сталіном, щоби їм змінено місця заслання. Троцький хорий є на сухоти, недугу нирок і серця й тому заслання його до Астрахани є для нього неначе засудом смерти. Клімат в Астрахані є дуже нездоровий з причини великої спеки в літі й воздуху, пересяклого запахом гнилої риби. В таких кліматі, як кажуть лікарі, Троцький не потягне довго. Делегаті, що надійшли з Ковна, столиці Литви, доносять, що Троцький одержав посаду редактора в Совітськім Державнім Видавництві. Мають йому лише заборонити оголошування своїх споминів. Инші, меньше визначні троцкісти, яких засуджено на заслання, мали поховатися в підземеллях й находяться в Москві. Вони не хотять також іти в місцевости, призначені їм совітською владою.

Заява сталінців, що опозицію прочиститься цілковито, викликала велике занепокоєння серед усіх тих, яких лише підозрівають о симпатії з троцкістами.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПЛАТІМ СВОЄ ОБЕЗПЕЧЕННЄ НАПЕРЕД.

Від одного члена Українського Народного Союза прийшло до головної канцелярії Союза письмо, в якім сей член між иншим пише:

„Я дістав переступний лист з відділу в Д. до відділу в О. То прошу Вас, пане Секретар, відпишіть мені, чи я маю платити далі чи ні, бо мені вже минуло 70 літ, а на послідній конвенції перейшла ухвала, що такі не мають платити".

Сей лист підносить одну важну сторону обезпечення робітників. Він підчеркує клопіт робітника з обезпеченнем, коли робітник осягне старший вік. На старі роки його здібність зарібковання слабне. Кошти обезпечення, які в молоді роки були для для нього легким видатком, тепер стають тягаром. Колиж він заслабне та потребує допомоги, тоді плаченне вкладок стає для нього тягаром, просто невиносимим.

Члени Українського Народного Союза доглянули сю обставину та на послідній конвенції У. Н. Союза завели в Союзі новий рід обезпечення, який власне дає можність чоловікови платити висші вкладки на те, щоби він був звільнений від плачення вкладок на старші роки. Инчими словами, члени, що запишуться на сей рід обезпечення, складають у касу Союза гроші, які там будуть перетримуватися та процентуватися на те, щоби з них платити обезпечення, як він постаріється та перестане платити.

Зі сього видно, що до звільнення від вкладок по осягненю 70 року життя має право тільки той, хто на таке обезпечення записався та за нього платив. Старі члени його не мають, поки не перепишуться до сеї кляси обезпечення. Такі члени, як автор сього листа, тому не винуваті, що вони того права не мають; прецінь давнійше в союзі сеї кляси не було. Автор листа просто не міг записатися до сеї кляси; він записався тільки на звичайне обезпечення, і нині бачить, як добре булоби, колиб він нині міг бути звільнений від плачення вкладок.

Найже про його досвід подумають нині ті люди, які ще молоді, які добре заробляють і які можуть за вкладку, небогато висшу від звичайної, обезпечитися так, що по осягненню 70. року життя вони не будуть потребувати платити вкладок далі.

Платім своє обезпечення, поки ми молоді. Платім його вперед.

ПО СТАРОМУ ШЛЯХУ.

Після розгону другої російської Державної Думи в 1907 році заарештовано майже всю соціял-демократичну фракцію Думи та заслано в Сибір. В одній ліберальній ґазеті в Петербурзі появилася була тоді карикатура, на якій був намальований селянський віз, а в ньому сиділи: соціял-демократичний посол Думи і жандарм. Фігура соціял-демократа була дуже подібна до Троцького, а жандар з великими вусами дуже змахував на Сталіна. Під тою карикатурою стояв підпис: „Далі ідеш — тихшим будеш". Це доволі зручна перерібка відомого прислівя: „Тихше ідеш — далі будеш".

Саме тепер на місци булоби повторити ту саму карикатуру. Настали часи, коли знову бувших соціял-демократів, а теперішніх комуністів, створена ними революційна „влада народа" посилає в Сибір, щоби були тихшими.

В старі часи царату це був перший акт страшної драми. Другим її актом була диктатура Столипіна з його знаменитим „ґальштуком", себто з шибеницями. На останній акт прийшло повалення царату. Російська революція 1917 р. роспочала перший акт тої революційної, крівавої драми, яка до сього часу відограється на всіх просторах бувшої Росії. Годі сказати, коли прийде до останнього акту. Й не відомо, чим ця драма скінчиться: чи скінчиться вона крівавим кінцем, звичайним для Европи взагалі, а для Росії зокрема? Чи можливо останній акт її буде, як в американських драмах: правда, геройство й чеснота переможе, непоправних злодіїв покарають, а деякі обернуться в чесних людей?

В Росії перед нашими очима відограється акт драми, кінця якої ми не можемо предбачити. Лише одне явно, що в сучасній драмі є богато спільного й рівнобіжного до того, що було в цараті останніх його десять-пятнайцять років.

Сталін став таким самим диктатором, як був Трепов, а пізнійше Столипін. Останній був одним з талановитших і найсильнійших міністрів послідніх років царату, але вже по його смерти на зміну йому не знайшлося подібної до нього людини. Зявилася вже малюзґа, яка зрештою докотилася до Горемикіна, котрого у вісімдесятьох роках витягнено з нафталіна, „щоби рятувати царський трон". Далі пішли Протопопови, Ґоліцини та инші відпадки здеґенерованих царедворців.

Коли скінчиться роля Сталіна так, як скінчилася роля Столипіна, то чи не прийдуть на його місце ріжні Протопопови большевицького режіму? Коли таке станеться, то це не ворожить добра для сучасної влади диктатора.

Сталін послав у адміністративну висилку тих, що були мозком большевицької партії, її творцями та вождами, які привели партію до найвищого ступня її слави та могутности. Нарешті почався упадок тої партії, як в самій Росії так і у світовій опінії. Не стало прихильників та послідувателів. Тому й Сталін так саме, як колись Столипін, уживає надзвичайних, енерґічних средств до рятування сучасних владик. Чи врятує він свою кліку, цих нових царедворців, що тепер уявляють собою самодержавне комуністичне правительство Росії? Се покаже може вже й недалеке майбутне.

Вже тепер неодин з російських білоґвардейців злорадісно насміхається над долею бувших товаришів Сталіна, що з кута кавказського аула вивели його аж у правителі Росії. Недавні боги большевиків, недавні кумири їх скинуті з педесталів слави і комуністичного божества, та як прості смертні контр-революціонери мусять скоштувати гіркого життя на засланню. Троцький, Зіновев, Раковський, Каменев, Преображенський та инші. Це ж ті люди, яких колись з Леніном ще за життя канонізовано та приписано в большевицьких святах. Адже їх портрети прикрашали червоний кут кожної комуністичної хати, де колись висіли старовинні образи християнські.

Перед іменами цих людей тремтіла вся Росія, а поза нею кожне комуністичне серце трохи не тріскало від радости, коли чуло їх імя. І ось тепер цих богів не лише скинуто з педесталів, а й заслано в холодну Сибір. Дійсно, правдиво співається в тій пісні московській, де говориться: „Судьба іґрает с человеком: то вознесет єво високо, то кінет в бездну без стида". Мабуть лише цю пісню тепер наспівують собі бувші комуністичні можновладці, замісць улюбленого інтернаціоналу.

Коли Троцький і Ко. дійсно тепер кинуті долею в провалля без сорому, то й Сталін також повинен памятати цю саму пісню і „сказанія про превратность судьби". Не можна безоглядно пертися вперед, як той кінь, закусивши вудила, бо розгромом революційних сил та висилкою їх в Сибір розчищується шлях для справжньої контр-революції.

Адже Сталінови ніхто не повірить, що Троцький та його товариші обернулися у ворогів революції та комунізму. Скорше можна повірити, що Сталіна з його „апаратчиками", власно комуністичними урядовцями, несе життя по „буржуазним тропам", як колись говорив всеросійський війт Калінін. А тому, дивлячись на поступовання Сталіна, справжня російська контр-революція тепер затирає руки із задоволення й говорить: „Ну, какая разніца между Сталіном і Столипіном?" і той і цей говорять одне: „Наперед усмирення, а потім реформи". Безоглядність Сталіна дає реальну надію контр - революціонерам, що прийде час і на місце диктатора з пятикутною звіздою на лобі сяде диктатор з двоголовим орлом. Упертість, гарячковість та необачність, такі характерні для Сталіна, як се говорив самий Ленін, що можуть дуже жорстоко пімститися.

Нас не злякають вороги
Не спинять перешкоди —
Ще хвиля лютої борби
І понад стоптаці горби
Зійде Зоря Свободи.

(Вірш сконфіскований польським прокуратором).

Марконі про будучину техніки.

Винахідник бездротного телеґрафу Марконі в інтервю з журналістом говорив на тему техніки на протязі найближчих двацять пять літ.

— Що принесе нам будучина в ділянці техніки за найближчих двацять пять літ? — спитав журналіст.

— Я жию і працюю в теперішности — відповів спокійно Марконі.

— А ніколи не мрієте про будучину?

— О так, часом.

— Мрієте про світ, у котрім усі вісти подавано би без дроту?

— Може бути, що уявляю собі часом такий світ. Гадаю, що за найближчих двацять пять літ людськість на полі бездротного телеґрафу поробить такі великі поступи, які поробила на протязі минулих двацять пять літ. Вірю сильно, що в найближчій будучині переношення енерґії іскровим шляхом станеться фактом. Вірю також, що уліпшиться телевізія і пересилання фільмів через радіо.

— Ви може розмовляли коли з тим молодим Анґлійцем, винахідником телевізії? Він, здається, великий мрійник.

— Це, що собі хлопці вимріють — відповів Марконі — стається часто дійсністю.

— Чи хочете цим сказати, що за 10 літ переношення фільму через радіо буде чимсь зовсім буденним?

— Певно.

— І що образи будуть ясні, чисті і виразні як ті, які тепер бачимо в мувінґ?

— Вважаю це зовсім правдоподібним.

— А як буде з переношенням енерґії?

— Систему промінів можна також приноровити до переношення енерґії. При помочі приноровлення системи промінів теоретично кожду надану одиницю енерґії можна буде відібрати в якійсь означеній віддалі. Самособою, треба найти шляхи для практичної розвязки питання переношення енерґії.

Журналіст спитав Марконія, чи такі сили природи, як приплив і відплив, вітер і сонце можна буде вихіснувати для витворювання енерґії, переношеної опісля іскровим шляхом.

— Ви знову жадаєте від мене пророцтва — відповів Марконі. — Хтож може це передбачити? Але я гадаю, що приплив і відплив можна використати лише в дуже обмежених розмірах. Що торкається вітрів, то їх струї є такі змінчиві, що, гадаю, годі буде їх вихіснувати до инших цілей, ніж це діється тепер.

Дальше Марконі змалював **місто будучини.** Першою прикметою цього перетвореного міста будучини має бути як найбільша чистота. Найбільше задимлені і закопчені міста світа, як Лондон, Менчестер і Пітсбурґ будуть зовсім свобідні від диму, саджі. Фабричні комини, що викидають величезні клуби диму у великих промислових осередках, зникнуть. Уголь і нафта уступлять як розгонові енерґії. Бензина може лишиться для чищення рукавичок, але авто будучини не братиме розгонової сили з бензини. Також залізниці, кораблі перестануть уживати вугля. Зникнуть усі каблі, телеґрафічні і телефонічні стовпи, ґазові рури, бензинові стації, все це перейде до музею.

Таке передбачує людина, яка доказала, що річи, на око неможливі, можна здійснити.

В. Кедровський.

1917 РІК.

(9)

Мені квартирери вибрали хату видно одного з найбогатших селян, який навіть мав тартік. Хата була на два поверхи. Внизу така сама мішанина людей, курей та худоби, як і в инших, але на горі ніхто не мешкав. Подивився я на ліжко, на якому лежали, замісць соломяника та накривала, старі драні кожухи, свитки та инше шмаття, що мусіли бути постіллю. Мені здавалося, що все ліжко ворушиться від вошей та блощиць.

Наказав своєму джурі принести походне моє ліжко й поставити його серед другої кімнати, видно світлиці, та обсипати його навколо густо порошком проти насікомців.

В цій кімнаті були розписні аляпуваті стіни; підлога підроблена під „паркет", але ізза бруду її майже не було видно. В одному кутку була насипана купа якогось цвілого посліду, чи проса, в другому накидано куски старого заліза, підков, гайок та иншого мотлоху.

Джура, розчистивши собі місце на підлозі й пославши пітника зпід сідла та пару накривал, також обсипав себе навколо порошком.

Ми вже прилагодилися спати, як в кімнату увійшов сам господар і почав просити, щоби ми, борони Боже, не закурили цигарок, бо в хаті висіло добрих два десятка ріжних старовірських ікон. Я його заспокоїв, що не курю, а тому ікон він не має потреби виносити. Притім запитав його, як йому не сором жити в такому бруді та навіть ці кімнати, що на горі так забрудити. Він спокійно відповів:

— Ми не ґаспада і неча нам, простим людям, о чістотє то безпакоїтся. Времені то неча даром тратіть та". (Ми не пани й немає чого простим людям про чистоту турбуватися. Часу не треба даром гаяти).

За кілька хвилин я почув такий смрід, що не знав, куди носа діти. Подумав, що согрішив мій джура.

— Саідка! — гукаю, — Ну, й свиня-ж ти!

— Єй Богу, це не я, — відповідає він. — Я сам думав, що це ти. (Кавказці до всіх говорять „ти", а в тім числі і до своїх офіцирів).

— Ступай, подивися, що там роблять, бо це, значить, знизу йде таке „амбре"!

Прибігає Саідка, затуливши носа пальцями, й говорить, що там вечеряють наші хазяїни. Довелося самому йти в низ і вигнати їх всіх до клуні, разом з їх смердючою, гнилою капустою, яку вони їли. Ми повідчиняли вікна й провітрили хату, щоби якось заснути.

Ранком вся команда встала далеко ранійще звичайного часу. На сході ще тільки сіріло, як ми рушили в дальший похід, брюхаючись по грязюці, що була не така огидна для нас, як те кацапське село. Дійсно, вошиве.

* * *

На кілька днів ми затримались в Атаках, що на Дністрі, проти Могилева.

Тут я мав можливість спостерігати другий нарід, Жидів. Цей нарід цілком протилежний околичному селянству і по культурі і по життєвим вимогам він инший.

Найбільше цікава картинка, яку я бачив, це був мітінґ, на якому мусів бути вибраним комісар містечка.

Не памятаю тепер, біля будинка якої інституції відбувався цей мітінґ. Мене й моїх товаришів-офіцирів провів туди через двір, щоб не перешкаджати нормальному ходови мітінґу, місцевий судовий пристав. Увійшли ми у великі сіни, попереду котрих був ґанок, де стояв спиною до нас промовець, а праворуч була якась невеличка кімната з напіввідчиненими дверми.

Коли ми прийшли, то говорив місцевий, поважний уже віком Жид. Прислухуємось. Очевидно, справа йде про вибір місцевого комісаря. Промовець доводить слухачам, що необхідно вибрати комісарем когонебудь з проживаючих тут Росіян, бо в містечку є богато природних христіян. Навіть є загрози, що могильовських візників хтонебудь може підюдити проти Жидів ізза вибору Жида. Сам він пропонував місцевого нотара.

В цей час чуємо у сусідній кімнатці дужий крик: „Кричіть мошенник!" І знадвору чується, що богато з натовпу здіймають галас і повторяють: „мошенник, не треба".

Заглядаємо обережно в кімнату, щоб не налякати того, що там кричав.

Бачимо, що якийсь чоловік до половини висунувся у велику розбиту шибу й звідти, очевидно не замітний для оратора, диригує зборами. Судовий пристав пояснив нам, що це місцевий маклер-Жид, який сам дуже хоче бути комісарем.

Промовець продовжує далі свої докази й пропонує другого кандидата — бувшого місцевого земського начальника.

Чуємо з кімнати:

„Кричіть буржуаз! Не надо буржуя!"

Знову підноситься галас: „Не треба! вон! буржуаз"... і т. д.

Врешті промовець каже, що він тепер пропонує свою третю й останню кандидатуру, а саме місцевого судового пристава.

„Кричіть старий режімщик!" — викрикує диріґент мітінґу.

Тут уже пристав не витримав, бо про нього йшла мова. Вбіг до кімнати. Витяг за ноги з вікна цього кандидата у комісарі; той почав виправдуватися, що він нічого не казав, що, мовляв, нам це вчулося і т. п.

На ґанку в той час промовець почав уже з обуренням переконувати збори, що вони помиляються. Аж ось поруч нього зявляється якийсь молоденький Жидок і зі словами: „Ну, годі, старик! Я буду тепер говорити!" всунув йому свого кулака в рот.

Счинився страшний галас, зібрані кричали один на другого, погрожували, ріжні ґрупи почали присікуватися вже до обох промовців, та врешті і декілька душ погналось за ними в помешкання, але побачивши нас, счинили крик: „офіцири!, Черкеси!" і почали тікати назад. Мітінґ розбігся.

* * *

Спостереження над революційними селами Бесарабщини та містечками наводили на мене невеселі думки.

Міста революційного я ще не бачив і не знав, як у ньому провадиться справа перебудови усього старого життя на нове.

Дещо й сам я працював для революції, бував ізза цього на еміґрації, переслідували мене жандарми, але все таки праці не покидав, йшов завжди до народу, хотів йому принести краплину свого для піднесення його добробуту, його духового розвою. Тому хотілося бачити тепер, по революції, що село вже підготоване до певної зміни, ладу, що в ньому вже найдуться свої елементи, які зорґанізують його нове життя та поведуть широким шляхом, швидкими кроками вперед до економічного й культурного розвою. Замісць цього здавалося, що той розмах російської революції, який вона набрала з першогож тижня, далеко обігнав село. Воно вже не могло з нею справитися, а тому котилося до анархії, до розкладу...

Але ці! Все таки хотілося вірити, що цього не буде, що місто прийде в село, допоможе йому розібратися в подіях, виявити свої жадання й поволі перебудувати його життя на нових підставах. Глибоко вірив я в це, бо булиж ранійше десятки тисяч інтеліґенції, що, не дивлячись на страшні перепони поліційно-бюрократичного режіму, йшли в село, йшли між нарід і несли для нього свою любов, знання, навіть своє життя. Здавалось, що тепер, коли впали всі адміністраційні перепони, в село піде інтеліґенція масами, бо воно потребує її не одиницями, а масами, що вона зорґанізує його на ново й засипе те глибоке провалля, яке було завжди між селом та містом.

На жаль, це не сталося: село й місто ще в більшій мірі почало кожде жити своїм окремим життям. В той час, як село путалось у безличчі тих гасел, думок, що кидало йому місто й залишалося все таки на місци, нічого не перебудовуючи та не творючи нічого нового, місто форсувало „зреалізування вдобутків революції" й нищило безоглядно все старе, кидаючи такіж гасла нищення на села.

Такий ненормальний напрям революції, можливо, був незамітний для тих, хто безпосередньо вів його у містах, але вате з боку, тут у селі, було це дуже добре видно.

* * *

Перейшовши на терен Подільщини, ми розташувались на довшу стоянку.

Моя скорострільна команда розташувалася на цукроварні у великому волосному селі Верхній Ольчедаєв. Там я мав можливість довший час спостерігати життя волосного центру й робітників цукроварні. Тут я бачив початки організації нової влади на селі й мав у цьому втіху, порівнюючи з тим, що бачив у Бесарабщині. Тут уже дійсно почали орґанізуватися органи нової влади, в яких головну ролю відогравало вчительство, та почасти окремі особи, що належали до заводової адміністрації. Приємно було бачити, як нові орґани влади напружували всі сили, треба зазначити з великим успіхом, на те, щоби як найнормальнійше, як найспокійнійше перебудовувати життя волости. Це до певної міри розвіяло мій песимізм, яким натхнули мене мої перші враження.

Тут я спробував, зпочатку обережно, поставити національну справу серед селян, почавши з порад заснувати „Просвіту", або „Українську Хату". З боку селян зустрів досить прихильне відношення, а один з учителів зі захопленням взявся до орґанізації культурного національного осередку.

(Дальше буде)

СПРАВЛЕННЄ ПОХИБОК.

У вчорашній газеті в статті „1917 рік" знайшилися дві друкарські похибки, які просимо справити. І так: у 3-тій шпальті, 2-га стрічка знизу, замісць слова „Вошивову", має бути „Вошиве"; у 4-тій шпальті, 15-та стрічка знизу, замісць „вісімдесять", має бути „вісім до десять".

ЗБУДУЙМО УКРАЇНСЬКИЙ ШПИТАЛЬ У ЛЬВОВІ

Товариство „Народня Лічниця" задумує обходити у 1928 р. 25-літний ювилей свого заснування. Управа Товариства постановила звеличати се свято чимсь тревалим. Вона рішила зробити один великий крок наперед у розбудові своїх агенд; вона хоче приступити до будови **українського шпиталя у Львові.**

Петреба українського шпиталя у Львові вяжеться тісно з розбудовою цілого нашого національного життя. Коли ми хочемо як нарід жити повним життям, коли хочемо стати вповні культурним народом і коли бажаємо працювати для розвою і поступу цілого людства в колі інших культурних націй, а навіть і суперничити з ними, то мусимо мати усі культурні установи потрібні до того, мусимо осягнути свої високі школи, отже і лікарський факультет. А підставою до того будуть українські шпиталі. В даний момент на землях Західної України одиноко вказаним і одиноко можливим осередком для отворення високих шкіл є місто Львів. Відповідно до того мусимо в першу чергу стреміти до національного і культурного здобуття Львова. А саме збудування українського шпиталя буде значучим посуненням у тім напрямі.

Підстави до того вже є, а іменно: 1) Товариство має площу і реальність, що перейшла в р. 1926 завдяки княжому дарови **Митроп.** Шептицького на виключну власність Товариства. Положення реальности (вул. Петра Скарги ч. 4) на загал добре, близьке центра міста, напротив городів Митрополії. 2) Лічниця достаточно вивінувана в інструментарійом, яке значно збільшилося рівнож у минулому році завдяки дарам таборових лічниць у Чехах. Тепер уже можна на Лічниці виконувати всі операції, входячі в обсяг малої хірургії. В р. 1926 виконано 230 операцій. 3) Лічниця диспонує відповідно скількістю лікарів. Вона складається з 6 відділ (внутрішний, діточий, хірургічний, жіночий, шкірний і очний). Тепер ординують у Лічниці отсі лікарі: Др. Куровець, др. Паньчишин, др. Гинилевич, др. Надраґова, др. Гриневецький, др. Подолинський, др. Іґель, др. Музика, др. Бурачинський і др. Олексій. Хемічні, мікроскопові бактерійні розсліди мочі, виділин і крови виконує др. Максим Музика. Всякі сумніви щодо того, чи найдеться відповідна скількість хорих, не мають найменшої основи. Шпиталів і у нас в Західній Україні ще багато недостає. Приминання хорих до шпиталів у Львові дуже утруднене через великий брак місця. Дуже часто саме Українців не хотять приймати, а також нераз чується скарги про зле обходження з хорими Українцями. Наші молоді лікарі стрічаються зі щораз більшими трудноїцами у приняттю їх на практику так до Загального Шпиталя, як і до клінік, а медицина сьогодня так розвинулася, що кождий лікар крім студій мусить мати що найменше ще кілька років шпитальної або клінічної практики, щоби міг виконувати з чистим сумлінням загальну практику. Лікарям, що хотять працювати науково, доконче треба наукового варстату, який їм може дати тільки свій шпиталь. Рівнож дуже пекучою є потреба школи низшого лікарського персоналу, як сестер жалібниць, доглядачок хорих і т. п., яких нам так дуже потрібно на випадок елементарних нещасть, епідемій, війни тощо. Така школа може істнувати і поширюватися тільки при своїм шпиталі. Вкінци дуже болючим питанням є лікування наших інвалідів, яких дуже нерадо приймають до державних шпиталів і то тільки в дуже тяжких випадках недуги.

Досвід Народної Лічниці показав, що вона має дже гарну марку. Останніми роками зголошувалися о поради до Лічниці 8—9 тисяч хорих річно. У 1926 р. лікувалося в Лічниці 8,144 хорих, яким уділено 18,912 лікарських порад, хірургічних операцій, змін хірургічних, перевязок, вприскувань, насвітлювань кремінною лямпою тощо. Після народности було хорих 5,242 Українців (64%) 2,085 Поляків (25%), 721 Жидів (9%), 9.6 інших народностей.

Хорим уділюється порад по найбільшій части безплатно, а адміністрацію Лічниці, консервацію будинку, опал, світло і т. п. оплачує Управа зі скромних дарів, які лише мала часть хорих є в силі зложити, і з вкладок своїх членів. Тільки завдяки тому, що всі лікарі ординують там безплатно, могла Лічниця призбирати на будову шпиталя звиш 5,000 долярів. У біжучому році набула Лічниця на власність кремінну лямпу коштом 2,000 золотих, а потреба її ще для повного розвитку апаратів Рентґена так для ціли діяґнози, як і для лікування відповідних недуг.

По війні Народна Лічниця не діставала ніяких підмог з публичних фондів, ні з державних ні з автономічних, ні врешті від наших економічних установ.

Тепер, коли Лічниця має обходити свій ювилей, коли хоче приступити до будови українського шпиталя, відкликується вона з горячим зазивом до всего громадянства і до Вп. Установ, аби вони причинилися значнійшою субвенцією на будову шпиталя, щоби тим способом пішли на зустріч інтенціям Управи Лічниці і причинилися до звеличання свята сеї так потрібної і гуманітарної інституції.

Львів, дня 24. листопада 1927.

За Раду Народної Лічниці:

о. В. Томович, м. голова;
Др. Бурачинський, секретар;
Др. Іван Куровець, директор.

P. S. Грошеві датки просимо слати через Обеднаннє або до Союза кредитового (Центробанк), Львів, Ринок 10. Вкладкова книжочка ч. 8330.

Наші діти.

— Богданку, чим хотів би ти бути, як будеш великий?

— Офіциром, таким як той, що мешкає у нас.

— Чому?

— Бо тоді мама мене також усе гладила би й обіймала.

ДО ВІДОМА

Ввсім Братствам і Товариствам в Ню Йорку і околиці, що Українська Школа в Асторії, Л. Ай., устроює **ПІКНІК** на **10. червня 1928.** Проситься всі організації, щоби стрималися на той день від ріжних підприємств. 11,16

ЗАРЯД УКР. ШКОЛИ В АСТОРІЇ.
А. Климишин, секр.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В БОСТОНІ.

Позаяк любителі боробництва одушевляються Гаркавенком, він знова буде боротися в Бостоні в великій Арена Гали, де міститься до 12 тисяч народа. В понеділок, 16. січня, буде боровся проти Німця Гакеншмита аж до побіди. Кромі Гаркавенка будуть боротися ще три пари борців. Боротьба викликує серед публики велике зацікавлення.
(Оголош.) 10-11

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ДОНОРА, ПА.

Братство У. Н. Союза на потерпівших від повені.

Отсим повідомляю, що наше братство св. о. Николая, від. 232 У. Н. С., вислало зі своєї каси $10 до краю через Обеднання на потерпівших від повені.

МЕК КІСПОРТ, ПА.

На потерпівших від повені.

Український Народний Комітет в Мек Кіспорт переслав чек на $220, як збірку на потерпівших від повені в Галичині.

За Укр. Нар. Комітет:
Д. Печар, секр.

БЛЕКВУД, Н. ДЖ.

З іменин на інвалідів.

Дня 26 листопада гр. М. Опришко устроїв маленьку забаву з нагоди своїх іменин. На сю забаву прибули також гості з Филаделфії. Гості бавилися дуже гарно. Підчас забави не забули гості і про наших інвалідів. Згадали про тих, котрі свою грудь наставляли проти ворожих баґнетів в обороні Вітчини. Сегодня неодному з них приходиться терпіти зимно і голод, бо нема кому заопікуватися ними.

Зібрано 28 долярів.

Жертви зложили: гр. Й. Малíндевич 7 долярів, гр. Й. Костів 3 дол., Остап Длушак 2 дол.; по одному долярови: М. Маліндевич, Марія Маліндевич, Юлія Маліндевич, Розалія Маліндевич, Анна Маліндевич, Софія Маліндевич, П. Гнатишин, Д. Стельмах, М. Мельник, П. Михальчук, А. Вітко, М. Калтун, гром. Віслявська, Г. Мисливець, А. Кушина, Е. Сідорський, І. Габуда.

Ми, Українці, де би ми не були, повинні не забувати за Старий Край і збирати жертви для наших братів чи то на весіллю, чи хрестинах, чи на якій иншій забаві.

Допоможім теж інвалідам, бо через них шануємо велику всеукраїнську ідею.

Петро Мельник.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

З падолистового концерту на інвалідів.

В часі Листопадового Свята, яке устроено у нас 13 листопада с. р., зложили на інвалідів: Р. Бачинський 2.00, М. Максимів 1.00, А. Проскурняк 50 ц., Ю. Ірха 50 ц., І. Кіт 1.00, М. Денс 50 ц., Н. Н. 25 ц., А. Пікула 1.00, А. Козак 50 ц., В. Ревцьо 1.00, А. Зубрицький 50 ц., Н. Н. 50 ц., А. Степанчак 1.00, А. Мандзин 50 ц., М. Мандзин 1.00, М. Курчинський 1.00, М. Запорожан 1.00, П. Бутрин 1.00, А. Греськів 1.00, Й. Ґреськів 1.00, О. Козак 1.00, Н. Симотюк 1.00, Т. Квасний 1.00, О. Семирозум 1.00, О. Шабатура 1.00, М. Кіт 1,00, С. Стібак 1.00, Р. Пех 1.00, І. Сохорович 1.00, І. Павчак 1.00, В. Комар 1.00, Ф. Дюк 1.00, П. Федорців 1.00, Поливчак 50 ц., І. Пісаниський 50 ц., М. Хас 50 ц., П. Язлюк 50 ц., М. Канюк 50 ц., І. Олійник 1.00. Разом $33.25; дрібні жертви $7.25. З синьо-жовтих відзнак $11.70. Разом $52.20. Розхід загальний $9.50. Полишається $42.70.

Гроші переслано через Обеднання для інвалідів.

О. Щабатура.

ЖАРТИ.

Чоловік (застав жінку в обіймах любовника): А ти нещасна, то ти зраджуєш мене в моїй власній хаті!

Жінка: Не гнівайся, але ти знаєш, що я майже ніколи не виходжу з хати.

— Та ви, пані, поховали вже трох чоловіків!

— Ні, то все ховало похоронне заведення.

— Скільки дітей має властиво той Любинський?

— Докладно не знаю, але як іде на прохід, то люде кажуть до нього „пане професор"!

Теперішний англійський король **Юрій V.** за молоду нераз був у фінансових клопотах. Тоді просив бабусю **Вікторію,** щоби помогла йому. Королева відписала Юрієві, що не може помогти йому, тому що йому повинна вистарчити платня, яку дістає від міністра двору на місячні видатки. Ще й заощадити повинен. На цей лист Юрій не відповів нічого. Аж одного дня прислав бабусі лист із подякою, в якім повідомляв її, що поступив згідно з її радою, бо продав її лист за гарні гроші, як небуденній автограф. Королева приказала, щоби відтепер кожний лист, який напише до внука, зараз відбирали в нього після перечитання.

Підчас побуту Перпонта Морґана в Парижі пізнали його, хоч подоружував „інкоґніто". Коли Морґан пішов до барбера і заплатив йому приписану таксу і крім того одного су „на пиво", барбер не міг здержатися, щоби не виголосити проповіди про скупість міліярдерів. Морґан зовсім не образився, а сказав спокійно: „Приятелю, колиб я дав навіть Бог зна скільки, то все буде замало, все мене назвуть скупим. Тож навіщо маю давати більше, як інші люде і то тимбільше, що подорожую „інкоґніто".

На те барбер не вмів уже нічого відповісти.

Степана Пику переїхало авто. Одначе не заподіяло йому нічого страшного, лише зачепило в нього і він перевернувся на вулицю. Шофер відвернув голову і крикнув:

— Уважайте!

— Що? — крикнув і собі Степас Пика — то ви ще раз завернете?

Срібне весілля.

Кульбака сидить при сніданні з жінкою в день свого срібного весілля і раз у раз бурмоче під носом:

— Я повинен був це зробити! Повинен був це зробити!

Жінка питається: Що такого повинен ти був зробити?

Чоловік: Колиб я тому двацять пять літ скрутив був тобі карк, бувби дістав за кару пятнацять літ тюрми і нині вже від десять літ бувби на волі!

ВІДОЗВА

до Вп. Земляків в Америці з чортківського, заліщицького, борщівського та копичинецького повіту.

Земляки-еміґранти!

Просвітні й економічні організації Чорткова звертаються до Вас, що покинули Рідний Край і на чужині живете в кращих умовах, в отсій преважній справі.

Кружок Рідної Школи в Чорткові, котрий утримує приватну українську народню школу і гімназію, збирає датки на будову дому, в якім знайшлиби приміщенне сі школи. Від 1911 року істнує в Чорткові приватна українська гімназія 6 кляс), котра гід сю пору числить 140 учеників і учениць і є одинокою українською середньою школою для повітів: Чортків, Копичинці, Гусятин, Заліщики, Борщів та сусідних. Ся гімназія дала середню освіту многим соткам нашої молоді обох полів, що збільшила ряди нашої інтеліґенції не тілько на західно-українських землях, але на еміґрації. І тепер в нашій гімназії учаться діти, котрих батьки працюють в Америці і тяжко запрацьованим грошем утримують родину в Старім Краю. Повному розвоєви наших шкіл стоїть на перешкоді брак власного будинку. Дотеперішне приміщенне гімназії не відповідає вимогам гіґієни, наша молодь карається в тісних кімнатах без сонця і свіжого повітря, при гамірній вулиці. Щоби сему зарадити, громадянство Чорткова, згуртоване в Кружку Рідної Школи, в червни 1925 р. рішило здійснити давно леліяну думку і приступити до будови дому Рідної Школи. В тій цили вибраний Коміте будови Рідної Школи зібрав добровільними датками досі 1.800 долярів (в тім з Америки 152 доляри, а се: з Обеднання 75 дол., від патріотів зі Злучених Держав 45 дол., з Канади 32 дол. і крім сего має площу під будову.

Щоби діло повести на реальну дорогу і зібравши відповідну готівку з весною 1928 року розпочати будову, Комітет будови та всі просвітні і економічні організації в Чорткові звертаються до заморської еміґрації, до всіх переселенців чортківського, заліщицького, борщівського копичинецько-гусятинського повіту і сусідних повітів, до земляків-братів, що живуть серед кращих американських умов, не забули ще про рідний старий край, про рідні околиці, що не пірвали ще зносин зі свояками та земляками в рідних сторонах, але гадками все линуть до них з покликом: **Поможіть нам в будові дому Рідної Школи в Чорткові!** Поможіть нам двигнути культурний осередок в місті, що, знищене світовою війною, такі жертви понесло в українській визвольній боротьбі.

Нехай кождий еміґрант-патріот зі згаданих повітів пішле одноразовий даток (один доляр а протягом року стане будинок Рідної Школи **в Чорткові.** Нехай еміґранти, що працюють разом, завязують між собою комітети для збирання дрібних датків на будову дому Рідної Школи в Чорткові і збирають їх між переселенцями. Жертводавці, що зложать 25 долярів, будуть вписані в книгу добродіїв-основників.

Датки на будову Рідної Школи в Чорткові та всякі письма посилати на адресу:

Ukrainska Gimnazija im. M. Szaszkewycza, Czortkiw.

Др. Іван Гринчишин, вр., голова Кружка Рідної Школи;

Др. Остап Юрчинський, вр. голова Філії „Просвіта";

Др. Волод. Електорович, вр., директор Повітового Союза Кооператив.

Віктор Петрикевич, вр., управитель гімназії.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць грудень 1927 р.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Тов. ім. Т. Шевченка, в Люблин, Віс., відділ 376 У. Н. Союза.

Макара Олена, Пірусь Григорій, Пірусь Михайло, Гвязда Микола, Гудиниця Микита, Пірусь Марія, Пірусь Пелягія.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Зулик Анна.
В. 5. Козак Павло, Мартин Олекса.
В. 6. Щур Іван.
В. 7. Грицковян Катерина, Решетар Марія, Новий Петро.
В. 8. Михальчук Марія, Лагойда Михайло.
В. 9. Коральчик Катерина, Салак Катерина.
В. 13. Урбан Іван.
В. 14. Федорович Іван, Стефанюк Василь.
В. 30. Гамівка Василь, Назарко Катерина, Пилип Юлія, Пстрак Лука.
В. 36. Мельник Марія.
В. 38. Віскоп Андрій, Пицняк Петро.
В. 42. Миколайчук Михайло.
В. 48. Дуліс Марія.
В. 53. Пук Анна.
В. 54. Томчук Василь, Томчук Марія, Баранік Іван.
В. 58. Кузьо Марія.
В. 59. Іващишин Анна, Пашко Катерина.
В. 66. Дубас Андрій.
В. 70. Бабяк Марія, Самоїл Іван, Самоїл Катерина.
В. 76. Пирістий Василь.
В. 86. Турко Іван.
В. 90. Іваськів Лев, Дах Марія, Микіндія Олена, Войтило Михайло.
В. 91. Торня Михайло.
В. 93. Бенковський Максим, Бенковський Пилип.
В. 96. Тимчак Михайло.
В. 98. Овчарик Стах, Пелех Онуфрій.
В. 100. Гарматний Григорій, Омелусик Микита, Омелусик Вероніка, Вінницький Дмитро, Жовнірчик Михайло, Волошинський Стах, Волошинська Павлина.
В. 102. Гнатюк Павло, Третяк Микола.
В. 106. Зелінка Йосиф.
В. 115. Дрозда Михайло.
В. 121. Волосенчук Стефан, Волосенчук Катерина.
В. 123. Пашка Григорій.
В. 131. Трач Максим.
В. 136. Кочко Василь.
В. 137. Вересюк Дмитро.
В. 147. Бобеляк Анна, Король Текля, Мацьків Михайло, Мацьків Ксеня, Саврук Параньки, Вітик Катерина, Каманіцька Катерина.
В. 148. Мармаш Анастазія.
В. 151. Максимяк Параска.
В. 161. Броновська Ева.
В. 163. Сенів Марія.
В. 175. Каменець Олекса.
В. 177. Вісюк Евгенія, Кузищин Володимир.
В. 183. Шпирналь Стелла.
В. 185. Йонатин Анна.
В. 204. Максимович Анна, Ляхович Евген.
В. 206. Затонська Анна.
В. 213. Захаричук Григорій.
В. 228. Рaceвич Петро.
В. 230. Ільчишин Михайло, Сосновський Іван.
В. 234. Пілат Петро.
В. 249. Кохан Анна.
В. 252. Плюта Петро, Плюта Параска, Гошко Емілія, Ощипко Петро.
В. 263. Туниця Трофим, Заневич Марія.
В. 268. Медвідь Франя.
В. 275. Обуховський Маріян.
В. 278. Федишин Теодор, Лень Михайло, Лесейко Михайло, Неілик Василь.
В. 280. Бутинська Евгенія.
В. 282. Пахолок Василь, Матвіїв Евдокія.
В. 283. Орищин Анастазія, Боґнер Казимир.
В. 288. Барна Олекса.
В. 292. Лишак Ева, Боднар Марія, Козелко Стефан, Назарчук Пелягія.
В. 293. Трщаска Казимир.
В. 294. Гузар Микола, Король Іван, Мосора Настя.
В. 296. Сакалюк Вікторія.
В. 299. Дякун Микола, Кіналь Анна.
В. 300. Мандрик Гнат, Волощук Федор.
В. 304. Ґрубяк Андрій, Ґрубяк Іван, Котелець Стефан.
В. 309. Фальорко Параска.
В. 311. Міка Стефан.
В. 312. Загута Андрій, Загута Зофія.
В. 319. Джира Василь.
В. 322. Тимчишин Марія.
В. 334. Лобур Кость, Пискливець Михайло, Воробець Микола.
В. 338. Ятчишин Агафія.
В. 342. Головчук Михайло.
В. 344. Пелехатий Микола.
В. 356. Худович Юрій, Черока Франко.
В. 258. Мовчко Анна, Кудрик Марія.
В. 361. Білецький Евген, Білоус Олекса, Гевко Петро.
В. 362. Марковський Олекса.
В. 363. Матис Франко, Луцишин Марія, Матис Катерина, Адамс Ксеня, Адамс Іван.
В. 365. Грицай Теодор.
В. 367. Бернацький Мартин, Фіцак Іван.
В. 371. Яцковська Анна.
В. 374. Заяць Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 24. Солоденький Григорій.
В. 28. Гнатюк Йосиф, Лукашук Катерина, Лукашук Федько.
В. 34. Фрилек Микола, Сикута Микола, Фрилек Катерина.
В. 40. Пеленський Ів., Цибульський Казимир.
В. 45. Шпікула Константин.
В. 56. Хатлос Омелян.
В. 61. Спрох Андрій, Спрох Стелла.
В. 63. Гавловський Павло.
В. 72. Кирін Федір.
В. 73. Крутий Василь, Крутий Михайлина.
В. 82. Лешеґа Стефан, Лешеґа Катерина.
В. 99. Галабатий Ваврик.
В. 113. Балабан Юрій.
В. 122. Подворний Кароль, Теренюк Максим.
В. 142. Берныт Войцех.
В. 143. Штон Антін.
В. 157. Гайдук Олекса.
В. 163. [illegible] Іван, [illegible] Іван.
В. 213. Огуст Іван, Лукасевич Антін.
В. 227. Грешко Іван, Грешко Іван.
В. 237. Мороз Олекса, Мороз Петронеля, Житник Марія, Житник Іван.
В. 274. Луцкевич Лука.
В. 276. Сокира Григорій, Гладьо Анна, Гладьо Михайло.
В. 304. Варна Сенько.
В. 348. Небрицький Іван.
В. 352. Шуригайло Михайло, Шуригайло Розалія.
В. 358. Павляк Марія.
В. 367. Луців Данило.
В. 385. Дюк Пилип, Мандюк Петро, Скобар Іван, Томашевський Василь, Томашевська Христина, Скобар Параска, Бецкало Анна, Замлачучин Семен, Земланучин Анастазія, Филипович Дмитро.
В. 388. Хелпа Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 10. Крижановський Іван, Крижановська Зофія.
В. 78. Костик Іван.
В. 94. Боднар Максим.
В. 96. Шміхуд Стефан.
В. 102. Сенчина Стефанія, Сенчина Валерія, Сенчина Йоанна.
В. 106. Штим Прокіп, Штим Анна.
В. 152. Лесняк Адам.
В. 161. Роман Віктор, Роман Анастазія, Костик Іван.
В. 170. Поліщук Марія, Волошин Евдокія.
В. 213. Яворський Петро, Яворська Юлія.
В. 242. Валас Михайло.
В. 276. Кость Антін, Кость Марія.
В. 277. Дерлиця Василь.
В. 292. Градовський Андрій, Лисяк Ілько.
В. 318. Майстро Февронія.
В. 334. Беднарчук Михайло, Беднарчук Анна, Гуль Михайло.
В. 340. Саланський Йосиф.
В. 352. Цюник Йосиф, Цюник Юлія, Цюник Марія.
В. 353. Олексишин Яків.
В. 374. Старушок Евдокія, Пантелюк Василь, Пантелюк Катерина.
В. 375. Дорожовський Григорій, Чопик Іван, Чопик Параня.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Корнас Стефан.
В. 5. Хомин Марія, Хомин Лука.
В. 7. Сенько Микола, Сташицький Теодор, Сташицький Іван.
В. 16. Гарасимишин Іван.
В. 20. Погдод Стефан.
В. 24. Грич Михайло, Орзчук Микола, Грекуль Василь, Охота Іван.
В. 31. Деленько Катерина, Міщишин Ева, Саранчак Михайло.
В. 45. Лесюк Матвій.
В. 48. Дуць Дмитро.
В. 61. Королевят Теодор, Королевят Анна.
В. 63. Кузіль Марія.
В. 65. Ванца Іван.
В. 69. Віталь Юлія.
В. 75. Лабяк Дмитро.
В. 76. Вебудовський Адам, Толбій Станислава, Толбій Дмитро.
В. 90. Гакімер Анна.
В. 91. Швець Микола.
В. 94. Гула Михайло, Лозовська Марія, Лозовський Григорій.
В. 102. Любінський Михайло, Михайло Іван.
В. 128. Савчин Михайло, Савчин Татіянна.
В. 129. Мороз Анастазія.
В. 134. Сковронська Олена.
В. 143. Дудзак Онуфрій.
В. 144. Гуцалюк Микола.
В. 145. Палій Павло.
В. 146. Романяк Ілія.
В. 147. Мельничук Стефан, Бішко Анна, Луців Юрій, Мельничук Юлія, Надбережний Іван.
В. 149. Плевак Стефан, Плевак Юліянна.
В. 155. Лайкош Йосиф.
В. 157. Перчук Прокоп.
В. 160. Самборський Стефан.
В. 161. Іваник Дмитро.
В. 175. Андрушко Розалія.
В. 183. Патронік Михайло.
В. 199. Сіданич Михайло, Сіданич Анна.
В. 204. Масюк Антін.
В. 206. Басан Андрій, Боднар Іван, Галас Андрій, Корнелюк Василь, Корнелюк Марія, Липка Константин, Лицка Вікторія, Рапко Петро, Василюк Михайло, Захарків Михаліна, Комоніцький Лука, Комоніцька Параска, Кінаш Михайло, Веселюк Анна.
В. 213. Баглай Анастазія.
В. 216. Вишньовська Текля, Вишньовська Анна.
В. 217. Качмарик Василь, Бойко Михайло, Головка Іван, Савульський Микола, Томчак Каітан, Овсяник Климко, Швець Теодор, Сивульська Марія.
В. 218. Скиба Анна.
В. 219. Бардич Ілько.
В. 234. Фортуна Михайло.
В. 243. Менцінський Теодор.
В. 245. Войтович Іван, Войтович Катерина, Войтович Володимир.
В. 252. Серңецький Іван, Маруняк Юрій.
В. 261. Гарматюк Іван, Сорочинський Петро, Сорочинська Анна.
В. 264. Дикий Савка, Дика Ефрозина.
В. 268. Громяк Михайло, Грицишин Микола.
В. 271. Базарніцький Стефан.
В. 276. Дністрян Семен, Дунець Михайло, Гоцько Стефан, Дністрян Кароліна, Грицик Теодор, Муха Стах.
В. 281. Мельник Іван.
В. 285. Шкафарик Петро.
В. 288. Рибак Іван, Івашків Стефан.
В. 296. Мілько Йосиф.
В. 297. Фісанич Стефан.
В. 298. Паньков Михайло.
В. 312. Ратковчи Яким.
В. 316. Зарицький Йосиф.
В. 335. Макарик Василь.
В. 339. Шостак Андрій, Гайванович Микола, Госинець Юрій.
В. 343. Стець Стах.
В. 345. Думяник Василь.
В. 353. Собків Михайло.
В. 363. Василик Василь, Волошин Микола, Журавінський Олекса.
В. 374. Блашків Ваврик.
В. 379. Кулак Микола.
В. 385. Федушко Григорій, Гусак Микола, Процай Іван, Гусак Мелянія Касян Петро, Лісневич Михайло, Горбаль Стефан, Горбаль Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Жук Григорій.
В. 7. Майстро Февронія.
В. 41. Нищай Дмитро.
В. 75. о. Пелехович Йосиф.
В. 85. Вуйванко Прокоп.
В. 95. Гуринь Михайло, Гуринь Станислава.
В. 101. Мацевка Савка, Мацевка Анна.
В. 105. Дорожовський Григорій.
В. 124. Костик Іван.
В. 156. Чопик Іван, Чопик Параня.
В. 161. Кость Антін, Кость Марія.
В. 162. Куаів Теодор.
В. 221. Градовський Андрій, Кулинич Іван, Кулинич Марія.
В. 222. Крижановський Іван, Крижановська Зофія.
В. 235. Богаченко Василь, Федчук Іван, Федчук Марія, Невойда Павлина, Пелянічко Михайло, Погорецький Ілько, Ратич Василь, Вульчак Григорій, Невойда Олекса, Вульчак Марія.
В. 237. Цюник Йосиф, Цюник Марія, Цюник Юлія.
В. 238. Старушок Евдокія, Пантелюк Василь, Пантелюк Катерина.
В. 240. Пацай Іван.
В. 248. Берґацький Іван.
В. 276. Роман Віктор, Роман Анастазія, Костик Іван.
В. 277. Манас Олена, Присташ Марія.
В. 296. Беднарчук Михайло, Беднарчук Анна.
В. 335. Шевчук Юстин.
В. 338. Тарас Теодор, Тарас Марія.
В. 355. Боднар Максим.
В. 365. Валас Михайло.
В. 370. Погода Іван, Вовк Катерина, Погода Марія, Вовк Іван.
В. 379. Штим Прокіп, Штим Анна.
В. 384. Остафій Петро.
В. 388. Яворський Петро, Яворська Юлія.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Хорощак Михайло.
В. 8. Криса Михайло.
В. 22. Кравчук Іван.
В. 32. Довґанюк Юрій.
В. 56. Хатлос Омелян.
В. 58. Сапковський Олекса.
В. 76. Хринівський Михайло, Тафіль Петро.
В. 102. Стадник Константин.
В. 169. Гой Василь.
В. 217. Баберус Михайло.
В. 231. Гавран Григорій.
В. 278. Луцьків Роман.
В. 286. Шмайдей Анастазія.
В. 308. Каритчак Анна.
В. 334. Стангритчук Йосиф.
В. 371. Мельничук Василь.
В. 380. Колцун Анна.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця грудня 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.918
В місяцю грудни 1927 р. принято нових	162
В місяцю грудни 1927 р. принято наново	55
В місяцю грудни 1927 р. принято з переступними листами	39
В місяцю грудни 1927 р. принято з инших кляс обезпечення	17
Разом	20.191
В місяцю грудни 1927 р. суспендовано	134
В місяцю грудни 1927 р. відійшли з переступними листами	60
В місяцю грудни 1927 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	17
В місяцю грудни 1927 померли	18
Разом	229
З кінцем місяця грудня 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.962

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	401
В клясі А.А.	на $ 500	5.779
В клясі В.	на $ 750	889
В клясі С.	на $1000	12.364
В клясі В.В.	на $1500	252
В клясі С.С.	на $2000	72

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	31
В клясі О-1000	на $1000	25
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	22
В клясі Р-1000	на $1000	35
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	34
В клясі Е-1000	на $1000	35
В клясі Е-1500	на $1500	1
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		19.962

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Яким Ярослав.
В. 2. Горощак Зофія.
В. 14. Кос Марія, Кос Іван.
В. 24. Погранична Розалія.
В. 39. Татусько Стефан, Татусько Йосиф, Татусько Андрій, Татусько Марія, Татусько Анна, Татусько Геновефа.
В. 44. Демчук Ярослав.
В. 53. Малевич Стефан, Малевич Богдан, Малевич Марія, Малевич Ольга Наталія.
В. 54. Цяцик Володимир.
В. 75. Дідула Петро.
В. 90. Скольський Петро, Скольський Микола.
В. 97. Ласів Михайло.
В. 102. Смолило Едвард.
В. 116. Дуйанська Вікторія.
В. 121. Свередюк Михайло.
В. 147. Каманіцька Анна, Каманіцька Зофія, Каманіцька Олена, Каманіцька Розалія, Король Стефанія, Король Ольга, Мацьків Іван, Мацьків Катерина, Мацьків Анна.
В. 176. Олійник Іван, Олійник Тадей.
В. 181. Ясінчук Іван, Шевчук Дмитро, Шевчук Іван, Шевчук Василь, Задорожний Петро.
В. 185. Блашкевич Анастазія, Блашкевич Іван, Наконечний Василь, Наконечний Данило.
В. 188. Крохмалюк Анна, Крохмалюк Марта.
В. 189. Яцишин Анна, Яцишин Олена, Кудак Вероніка, Кудак Марія.
В. 191. Джинджиристий Микола, Джинджириста Параска, Заяць Катерина.
В. 204 Кобрин Теодор.
В. 206. Василишин Михайло, Василишин Іван.
В. 213. Маслій Марія, Маслій Стефан.
В. 214. Рибак Стефан.
В. 217. Рогуцька Анна.
В. 229. Притула Петро.
В. 239. Сернуфка Катерина, Сернуфка Анна.
В. 242. Ільків Стефан.
В. 263. Бунда Мирон, Паньків Іван, Паньків Зофія, Паньків Мих., Паньків Стах.
В. 278. Дубац Михайло.
В. 281. Гавадзин Володимир.
В. 284. Мокра Анна.
В. 294. Гуменюк Ольга.
В. 308. Іванська Марія, Іванський Франко.
В. 312. Ярема Стах, Ярема Едвард, Ярема Анна, Ярема Йосифина, Кріль Михайло.
В. 334. Ковтолюк Олена.
В. 336. Багній Йосиф.
В. 338. Ясінська Геновефа.
В. 339. Жмутин Ева.
В. 342. Волянська Марія.
В. 344. Поклітар Евген.
В. 361. Білецький Стефан, Білецький Микола, Білецька Ольга.
В. 363. Непорадна Катерина.
В. 369. Вересюк Григорій.
В. 374. Білок Іван, Білок Олена, Білок Розалія, Білок Катерина, Поліщук Петро, Поліщук Андрій.
В. 380. Махнич Йосиф.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 34. Фрилик Олена, Фрилик Стефан, Фрилик Володимир, Сикута Зофія, Сикута Роман, Сикута Зиновій.
В. 45. Шпікула Віра.
В. 82. Лишега Марія, Лишега Розалія, Лишега Іван, Лишега Михайло, Лишега Ольга.
В. 85. Мадай Марія, Мадай Андрій, Мадай Василь, Мадай Іван, Пстрак Марія, Пстрак Микола, Пстрак Йосиф, Пстрак Іван.
В. 130. Дзюма Евген.
В. 237. Мороз Петронеля, Житняк Йосиф, Житняк Олена, Житняк Зофія, Житняк Антін.
В. 243. Якименко Геня, Якименко Марія, Якименко Анна.
В. 276. Сокира Олена.
В. 318. Градковський Олекса, Градковська Олена.
В. 352. Шуригайло Стефан, Шуригайло Володимир, Шуригайло Стефанія, Шуригайло Володимира, Шуригайло Йосиф.
В. 358. Павляк Марта.
В. 385. Бечкало Володимир, Бечкало Михайло, Бечкало Марія, Бечкало Василь, Мандюк Ірина, Мандюк Володимир, Скабар Петро, Скабар Анна, Томашевська Марія, Томашевський Володимир, Томашевська Анна, Томашевський Данило, Томашевська Олена, Замланучин Марія, Замланучин Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 94. Боднар Іван.
В. 161. Остафій Марія, Остафій Іван.
В. 276. Кость Стах.
В. 318. Майстро Анна, Майстро Гаврило, Майстро Василь, Майстро Ольга, Майстро Дмитро, Майстро Марія, Майстро Петро.
В. 352. Стецій Стефанія.
В. 374. Панталюк Петро, Панталюк Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 5. Хомин Іван, Олійник Йосиф.
В. 7. Стасіцька Юлія, Стасіцька Олена, Стасіцька Марта, Щерба Марія, Стасіцька Катерина, Щерба Дмитро, Щерба Анастазія.
В. 20. Добош Олена, Добош Розалія, Добош Володимир.
В. 39. Варян Василь.
В. 45. Лесюк Теодор, Лесюк Василь.
В. 63. Вархолок Михайло, Вархолок Андрій.
В. 75. Лабяк Йосиф.
В. 76. Шевчук Станислава, Шевчук Жигмонт, Шевчук Йоанна, Шевчук Чеслав, Шевчук Франя, Толбій Олена.
В. 78. Гонтарчик Іван, Гонтарчик Михайло, Гонтарчик Анна, Гонтарчик Марія.
В. 95. Островський Йосиф, Островська Анна, Островський Франко, Островська Марія.
В. 128. Савчин Ілько, Савчин Іван, Савчин Григорій, Савчин Стефан, Савчин Зофія.
В. 142. Ваверня Марія, Ваверня Константин, Ваверня Франко.
В. 146. Романяк Михайло, Романяк Володимир, Романяк Ольга.
В. 149. Канчар Іван.
В. 164. Іванина Анна, Іванина Теодор, Іванина Анастазія.
В. 206. Басан Анна, Басан Антін, Комоніцький Володимир, Комоніцький Іван, Комоніцький Павло, Комоніцький Стефан, Дрозд Анна, Пагут Ольга, Василюк Олекса, Василюк Володимир, Василюк Евген, Захарків Ольга, Захарків Зофія, Захарків Стефанія, Захарків Анна, Захарків Марія.
В. 213. Баглай Михайло.
В. 217. Кікта Теодор, Кікта Григорій.
В. 234. Фортуна Теодор, Фортуна Олена, Фортуна Анеля, Фортуна Бронислава.
В. 243. Мінціський Ярослав.
В. 261. Харів Катерина, Харів Іван, Харів Андрій.
В. 264. Дика Емілія, Дика Катерина, Дика Марія, Дика Анна.
В. 276. Надзяк Володимир, Надзяк Іван, Надзяк Павло.
В. 292. Масляк Анна.
В. 379. Кулак Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Жук Олена.
В. 7. Майстро Анна, Майстро Гаврило, Майстро Василь, Майстро Ольга, Майстро Дмитро, Майстро Марія, Майстро Петро.
В. 161. Кость Стах.
В. 238. Панталюк Петро, Панталюк Олена.
В. 338. Тарас Іван, Тарас Андрій.
В. 355. Боднар Іван.
В. 370. Маряш Володимир, Погода Тадей, Погода Олена, Погода Емілія.
В. 384. Остафій Марія, Остафій Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 24. Спасюк Юлія.
В. 30. Гамівка Василь, Назарко Катерина.
В. 88. Пишняк Петро.
В. 70. Кот Михайло.
В. 76. Сворін Стефан.
В. 98. Пелех Онуфрій, Вівчарик Стах.
В. 136. Копко Василь.
В. 137. Вересюк Дмитро.
В. 170. Чомко Петро.
В. 177. Бісюк Евгенія.
В. 365. Грицай Теодор.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 189. Яцишин Анна, Яцишин Олена, Кудак Вероніка, Кудак Марія.

ПОМЕРШІ ДІТИ.

В. 90. Лопух Михайло.
В. 288. Копчук Текля.
В. 336. Купчик Наталія.
В. 339. Скольська Евдокія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця грудня 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий членів	12.307
В місяцю грудни 1927 р. принято нових	98
В місяцю грудни 1927 р. принято наново	53
В місяцю грудни 1927 р. принято з переступними листами	14
Разом	12.472
В місяцю грудни 1927 р. суспендовано	88
В місяцю грудни 1927 р. відійшли з переступними листами	21
В місяцю грудни 1927 р. відійшли до повнолітних членів	12
В місяцю грудни померли	4
Разом	125
З кінцем місяця грудня 1927 р. в У. Н. С. було дітий членів	12.347

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11.687
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	660
Разом	12.347

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця грудня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32.225
В місяцю грудни 1927 прибуло повнолітних членів	44
В місяцю грудни 1927 прибуло дітий членів	40
З кінцем місяця грудня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32.309

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць грудень 1927 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (січня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця січня 1928 р., то в лютім 1928 року мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяцю грудни 1927 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяцю січни 1928 р., бо на другий місяць, то є в лютім 1928 року стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Кантанюк, гол. рек. секр.